

gift af 145,880 Kr. Tilsammen udgør dette 832,680 Kr., hvorfra maa regnes de foreslaaede Nedsættelser paa 77,900 Kr., saa at man for Lønninger kommer til en Forøgelse af 754,780 Kr. Naar Hensyn tages dertil og ogsaa til den forøgede Bekostning, som de militære Love ville medføre, efter at Flertallets Ændringsforslag ere vedtagne, vil der fremkomme en Sum af i alt 1,721,280 Kr.

Jeg skal kort nævne, hvor Forslagene om Nedsættelser findes. Det skylder jeg at gøre opmærksom paa. De findes paa § 7 i Lovforslaget om Lønninger ved Hæren og angaa særlig det Tillæg, der var foreslaaet til Kaptajner. Det er det største Tal af Embedsmænd, her er Tale om, derfor giver det ogsaa det største Beløb. Der var foreslaaet Tillæg paa 500 Kr., de nedsættes med 100 Kr. til 400 Kr., og Slutlønnen foreslaas nedsat fra 4,500 Kr. til 4,200 Kr. Oberstløjtnanters Slutløn foreslaas nedsat fra 6,300 Kr. til 6,000 Kr., Obersters fra 7,200 Kr. til 6,800 Kr. Naar jeg har nævnt det, behøver jeg i Grunden ikke at nævne andre af Ændringsforslagene til disse Lovforslag, thi de øvrige Ændringsforslag følge af de her nævnte, idet der paa øvrige Omraader tildeles ligestillede samme Løn, som her er foreslaaet, det gælder baade for Søværnet og andetsteds.

Om de militære Forslag skal jeg først sige, at det er en Selvfølge, at den korte Tid, Udvalget har haft til at behandle samtlige disse Forslag i, har medført, at de her foreligge til anden Behandling i ufærdig Tilstand, det er kun Hovedtrækene, der ere behandlede af Udvalget. Flere Spørgsmaal have ikke kunnet naa frem til Behandling i Udvalget. Hvis vi derfor skulde forhandle videre nu, maatte vi forbeholde os at behandle flere af disse Spørgsmaal inden tredie Behandling.

De Synspunkter, der have ligget til Grund for Forhandlingen, ere de samme, som blev gjorte gældende her ved første Behandling, og det gælder ikke alene for vort Vedkommende, men ogsaa for de øvrige Grupper, der have været repræsenterede i Udvalget. De Forhandlinger, der have fundet Sted i Udvalget, have ikke givet mig Anledning til at forandre mit Syn paa Forslagene som Helhed.

De væsentligste af de Spørgsmaal, der ikke ere behandlede, ere nævnte i Betænkningen, og jeg skal derfor ikke tale længe om dem. Det første af dem angaar en bedre Uddannelse af Hærens og Flaadens Underofficerer, af Befalingsmændene i det

hele. Det hedder om dette i Betænkningen, at det maa henstaa til senere Overvejelse og Afgørelse. Og netop, fordi det er et vigtigt Spørgsmaal, tror jeg, at det er bedst tjent med at finde sin Løsning under roligere Forhold, end nu kunne være til Stede, hvor vi forhandle om en Afgørelse af hele det militære Spørgsmaal. Det har overordentlig stor Betydning at faa saa gode Befalingsmænd, baade overordnede og underordnede, som muligt. Og ikke mindst Vægt lægger jeg paa, at de forstaa at omgaas Ungdommen, have pædagogisk Indsigt foruden de fornødne militære Kundskaaber. Men alt det tror jeg bedst lader sig overveje under roligere Forhold, og det vilde sikkert være bedst at tage hele Skole- og Uddannelsesspørgsmaalet op som Genstand for en særlig Lov.

Det næste udskudte Spørgsmaal er af meget mindre Omfang, det kan let løses og bør ogsaa løses sammen med de militære Forslag. Det er Spørgsmaalet om Delingen af Kommandørklassen i Flaaden paa lignende Maade som Oberstklassen i Hæren. Det er ikke rimeligt at give hele denne Klasse samme Løn, medens den tilsvarende Klasse i Hæren er delt i to Afdelinger med Hensyn til Lønning, og vi have heller ikke saa mange store Skibe, at enhver Kommandør kan faa et stort Skib at føre. Det er da naturligt, at de yngre Kommandører under Navn af Kommandørkaptajner eller hvad man nu vil kalde dem overtager Kommandoen over det mindre Materiel. Spørgsmaalet er, som sagt, ikke omfattende, og det kunde nok løses sammen med de øvrige Spørgsmaal, naar man blot faar den fornødne Tid dertil.

Der er dernæst Spørgsmaalet om Forholdet mellem Ministeriet og Overkommandoen og Forholdet mellem Flaadens Stab og Generalstaben. Det er Spørgsmaal, der ikke behøve at finde deres Løsning ved denne Lejlighed, og som man for en stor Del vil gøre vel i at lægge i Administrationens Haand.

Der er dernæst et Spørgsmaal, der har været til Behandling i Udvalget, og som findes omtalt ikke i den almindelige Del, men i den specielle, nemlig ved Forslag til Lov om Hærens Ordning. Det er Spørgsmaalet om Indkaldelsestiden. Der er hertil stillet et Ændringsforslag, som ikke er meget omfattende. Ministeren havde foreslaaet 3 Genindkaldelser for Fodfolket, 2 paa 25 Dage og 1 paa 6 Dage for Reserven. Det sidste er noget nyt.